

Dosar nr.9/J/2016

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI ÎN MATERIE DISCIPLINARĂ

HOTĂRÂREA NR.15J

Ședința publică din 7 septembrie 2016

Președinte Judecător

Judecător

Judecător

Judecător

Judecător

Judecător

Judecător

Pe rol soluționarea acțiunii disciplinare formulate de Inspekția Judiciară împotriva pârâtului Y, judecător în cadrul Curții de Apel ..., având ca obiect săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. t) teza a II-a din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

La apelul nominal făcut în ședință publică, au răspuns Inspekția Judiciară, prin reprezentant - inspector judiciar, judecător X1 și pârâtul judecător Y,
1

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax: 021/311.69.01

Web: www.csm1909.ro

personal.

S-a făcut referatul cauzei de către grefă, care învederează faptul că procedura de citare este legal îndeplinită, iar cauza se află la primul termen de judecată.

Secția acordă cuvântul pe formulare de probatorii:

Inspecția Judiciară, prin reprezentant și pârâtul, personal, arată că nu au cereri prealabile de formulat.

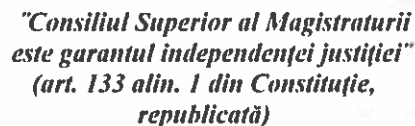
Pârâtul arată că nu dorește să dea o nouă declarație, acesta susținând că își menține declarația dată în faza cercetării disciplinare la X.

Inspecția Judiciară, prin reprezentant și pârâtul, personal, arată că nu au probe noi de solicitat, cu excepția celor existente la dosar.

Secția, în temeiul disp. art.255 rap. la art.258 din Codul de procedură civilă, încuviințează proba cu înscrisurile aflate la dosar, apreciind-o ca fiind concludentă și pertinentă soluționării cauzei.

Nemaifiind alte cereri sau probe de formulat, constatând cauza în stare de judecată, Secția acordă cuvântul pe fond:

Inspecția Judiciară, prin reprezentant, arată că acest dosar s-a format urmare unei sesizări de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – D.I.I.C.O.T. – ... în care s-a arătat, în esență, că în dosarul nr..../1/2012* al Curții de Apel ... – Secția penală, prin încheierea din 6.02.2015, domnul judecător Y a dispus revocarea controlului judiciar luat față de 8 inculpați, încheierea fiind motivată cu întârziere, astfel încât dosarul a fost înaintat către Înalta Curte de Casație și Justiție abia la 13.02.2015, pentru soluționarea contestației formulate de D.I.I.C.O.T. Ca urmare, Înaltei Curți de Casație și Justiție i-a rămas doar să constate încetarea de drept a măsurii controlului judiciar (aceasta fiind încetată de drept

D.I.I.C.O.T. – ..., la data de 20.05.2015, iar încheierea a fost tehnoredactată de către domnul judecător Y la data de 27.05.2015, după 12 zile de la momentul în care a fost pronunțată. După motivarea încheierii, în data de 27.05.2015, în jurul orelor 16,00, dosarul a fost predat grefirului de ședință, iar urmare finalizării procedurilor de colectare, dosarul a fost expediat prin poșta specială și înaintat instanței supreme, fiind înregistrat pe rolul acesteia la data de 2.06.2015. Prin încheierea din data de 9.06.2016, Înalta Curte de Casație și Justiție a admis contestația formulată de D.I.I.C.O.T.- ... și a desființat în parte încheierea contestată, constatând încetată de drept măsura preventivă a controlului judiciar luată față de inculpatul A.

Se mai arată că trebuie înlăturate apărările pârâtului potrivit cărora nu a calculat termenul din neatenție și că cei doi grefieri de ședință nu i-ar fi adus la cunoștință că măsura controlului judiciar expira, deoarece în urma audierii celor doi grefieri de ședință, a reieșit faptul că aceștia i-au atras atenția domnului judecător Y cu privire la riscul expirării termenului de 60 de zile pentru care s-a dispus măsura controlului judiciar luată anterior. Aceștia au declarat că l-au apelat telefonic chiar de mai multe ori, determinat de faptul că domnul judecător venea la serviciu dimineața câte o oră sau două, după care pleca, fiind posibil să revină la instanță în jurul orei 16,00.

De asemenea, pârâtul, în apărare, a invocat și volumul de activitate, însă din punctul de vedere al Inspecției Judiciare volumul de activitate a fost unul rezonabil și nu ar fi existat motive obiective pentru care să nu fie motivate cele două încheieri de ședință, în vederea respectării dispozițiilor art.206 alin.1 și 6 din Codul de procedură penală.

Astfel, consideră că sunt întrunite prevederile art.99 lit.t) teza a II-a din

Legea nr.303/2004, în sensul că pârâtul a acționat cu gravă neglijență, nesocotind din culpă în mod grav, neîndoielnic și nescuzabil normele de drept material și procesual, cât și dispozițiile art.2 alin.2 din OUG 82/2014, art.241 alin.1 lit.a din Codul de procedură penală, art.206 alin.1 și 6 din Codul de procedură penală.

Atitudinea pasivă a domnului judecător Y a dus la încetarea de drept a măsurii arestării preventive.

În ceea ce privește latura subiectivă, apreciază că pârâtul a acționat cu gravă neglijență, consecința produsă de omisiunea judecătorului cauzei de a redacta încheierea fiind aceea că s-a ajuns la înaintarea cu întârziere a dosarului la Înalta Curte de Casație și Justiție, care s-a aflat în imposibilitate de a respecta dispozițiile art.206 alin.6 C.pr.penală.

În acest context, raportat la experiența vastă a domnului judecător Y, care avea o vechime în profesie de peste 24 de ani, faptul că a fost atenționat în mai multe rânduri de greșelii de ședință cu privire la riscul expirării termenului, se poate concluziona că pârâtul a săvârșit fapta cu gravă neglijență.

Totodată, sub aspectul urmărilor produse, apreciază că au fost afectate și drepturile procesuale ale celor 8 inculpați, care au fost menținuți sub control judiciar peste termenul de 60 de zile prevăzut de lege, aici referindu-se la încheierea din 6.02.2015, respectiv perioada cuprinsă între 12.02.-17.02.2015, când s-a constatat încetarea de drept a măsurii preventive, având în vedere că până să fie constatată încetată de drept de către instanța supremă, cei 8 inculpați au fost supuși în continuare controlului judiciar. Aceeași situație este și în cel de-al doilea caz, în situația inculpatului A, care a fost supus măsurii controlului judiciar până la pronunțarea celei de-a doua încheieri a instanței supreme.

Pentru aceste motive, solicită admiterea acțiunii disciplinare și aplicarea unei sancțiuni pârâtului judecător Y, acesta aflându-se în prezent suspendat din funcție, ca urmare a faptului că a fost trimis în judecată de către Direcția Națională Anticorupție cu privire la comiterea unor infracțiuni.

Pârâtul, personal, arată că situația de fapt a fost corect expusă de către Inspecția Judiciară, susținând în continuare că nu a fost anunțat de către cei doi grefieri.

Secția, având în vedere susținerile pârâtului, în vederea asigurării dreptului la apărare, pune în discuție proba constând în audierea martorilor, respectiv a celor doi grefieri.

Pârâtul, personal, arată că nu dorește administrarea niciunei probe, nu dorește audierea martorilor, cunoaște conținutul declarațiilor acestora date în fața Inspecției Judiciare și solicită judecarea cauzei pe fond astăzi.

Inspecția Judiciară, prin reprezentant, arată că nu solicită încuviințarea altor probe, decât înscrisurile aflate la dosar.

Secția, acordă cuvântul pârâtului în susținerea concluziilor pe fond a cauzei:

Pârâtul, personal, susține că nu a existat niciun element intențional în fapta de a întârzia motivarea și redactarea încheierilor.

În ceea ce privește programul său de lucru, arată că este adevărat faptul că venea la serviciu dimineața până în orele 10,00 – 11,00, după care pleca și revenea după amiază, în jurul orelor 15,00, când lucra foarte mult, fiind cunoscut în instanță modul său de lucru.

În apărare, arată că în acea perioadă a avut o încărcătură mare de dosare,

[REDACTED] intrând în ședință în locul mai multor colegi. Mai arată că rezultă și din dosarul disciplinar că în aproape 25 de ani vechime, nu a înregistrat nicio întârziere în efectuarea lucrărilor sau redactarea hotărârilor. De-a lungul anilor, începând de la Judecătoria .. și până când a ajuns la Curtea de Apel ..., mereu s-a clasat primul la numărul de dosare rulate și soluționate, precum și la redactarea hotărârilor, cu excepția unui singur an.

Consideră că a fost un accident, susținând cu tărie că nu există o gravă neglijență, fiind o neglijență ușoară, scuzabilă, cauzată de volumul mare de activitate și de problemele familiale, tatăl său fiind bolnav, în acea perioadă decedând.

Solicită respingerea acțiunii, făcând referire la dispozițiile din Hotărârea nr.3J/17.05.2015, prin care un coleg judecător a avut neredactate 365 de hotărâri judecătorești, respingându-se acțiunea.

În subsidiar, solicită ca Secția să aibă în vedere, prin comparare cu alte abateri disciplinare săvârșite de colegi judecători, în situația admiterii acțiunii, aplicarea sancțiunii constând în „avertisment”.

Inspecția Judiciară, prin reprezentant, în replică, arată că acțiunea disciplinară nu a fost exercitată pentru abaterea disciplinară prevăzută de art.99 lit.h) din Legea nr.303/2004, fiind exercitată pentru abaterea disciplinară prevăzută de art.99 lit. t) teza a II-a din Legea nr.303/2004, iar volumul de activitate al pârâtului a fost prezentat pe larg în acțiune, filele 17-18, considerând că în cauză se impune admiterea acțiunii disciplinare.

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI

Prin acțiunea disciplinară înregistrată pe rolul Secției pentru judecători sub nr. 9/J/2016, Inspekția Judiciară a solicitat secției ca, prin hotărârea ce se va pronunța, să dispună aplicarea uneia dintre sancțiunile prevăzute de art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pârâtului Y - judecător în cadrul Curții de Apel ..., în prezent suspendat din funcție, pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. t) cu aplicarea art.99¹ alin.(2) din același act normativ .

În motivarea acțiunii disciplinare s-a reținut, în esență, că pârâtul nu a respectat normele de procedură prevăzute de art. 206 alin. 1 Cod procedură penală, ce privesc obligația de motivare a încheierii într-un termen scurt, care să permită ca încheierea atacată să fie înaintată, împreună cu dosarul cauzei, instanței ierarhic superioare, în interiorul termenului de 48 de ore de la înregistrarea contestației, nefiind respectate nici dispozițiile prevăzute de art.206 alin.6 Cod procedură penală, potrivit cărora, contestația formulată de procuror împotriva încheierii prin care s-a dispus revocarea unei măsuri preventive sau înlocuirea unei măsuri preventive cu o altă măsură preventivă se soluționează înainte de expirarea duratei măsurii preventive dispuse anterior.

S-a apreciat că sunt îndeplinite elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. t) cu aplicarea art.99¹ alin.(2) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, constând în exercitarea funcției cu gravă neglijență.

În drept, Inspekția Judiciară și-a întemeiat acțiunea disciplinară pe dispozițiile art. 44 alin. (1) și (3), art. 45 alin. (2) și art. 47 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată.

În dovedirea acțiunii, Inspecția Judiciară a administrat probele cu înscrisuri și martori.

Pârâtul judecător nu a depus întâmpinare.

La termenul din 7.09.2016, în fața Secției, pârâtul judecător a arătat că nu înțelege să dea declarații și că își menține declarațiile date în fața Inspecției Judiciare.

Din analiza materialului probator administrat în cauză, secția reține următoarele:

La data de 4 ianuarie 2016 Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism - a sesizat Inspecția Judiciară, lucrarea fiind înregistrată sub nr. 80/IJ/63/DIJ/2016.

În sesizare s-a arătat, în esență, că în dosarul nr. .../1/2012* al Curții de Apel - Secția penală, prin încheierea din 6.02.2015, domnul judecător Y a dispus revocarea măsurii controlului judiciar luată față de inculpații A1, A2, A3, A4, A5, A6, A7 și A8.

S-a mai arătat că încheierea a fost motivată cu întârziere, astfel că dosarul a fost înaintat către instanța supremă abia la data de 13.02.2015, pentru soluționarea contestației formulată de D.I.I.C.O.T- ..., fapt pentru care, prin decizia penală nr. 326/17.02.2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție a fost admisă contestația și s-a constatat că măsura controlului judiciar a inculpaților era încetată de drept, încă din data de 12.02.2015.

În urma analizării probelor administrate în cursul verificărilor prealabile și a situației de fapt rezultate din verificări, s-a apreciat că există indicii cu privire la

săvârșirea de către domnul judecător Y a abaterii disciplinare constând în exercitarea funcției cu rea-credință sau gravă neglijență, astfel că, prin Rezoluția din data de 25 martie 2016 s-a dispus începerea cercetării disciplinare față de domnul judecător, cu privire la abaterea prevăzută de art. 99 lit. t) din Legea nr. 303/2004, privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și cu modificările ulterioare.

Întrucât din verificările prealabile efectuate s-a constatat că a mai existat în același dosar un alt caz de încetare de drept a măsurii controlului judiciar, vizând încheierea din data de 15 mai 2015 a Curții de Apel ... - Secția Penală și pentru Cauze cu Minori, prin care a fost revocată măsura controlului judiciar față de inculpatul A, măsura luată prin încheierea de ședință din 18 martie 2014 a Curții de Apel ..., menținută ultima oară la data de 3 aprilie 2015, rezoluția de începere a cercetării disciplinare, cu privire la abaterea prevăzută de art. 99 lit. t) din Legea nr. 303/2004, a vizat și acest aspect.

Cercetarea disciplinară a fost efectuată în zilele de 27 aprilie și 28 aprilie 2016.

În cursul cercetării disciplinare s-au administrat probele apreciate ca fiind necesare pentru stabilirea faptelor și urmărilor acestora, a împrejurărilor în care au fost săvârșite, a existenței ori a inexistenței vinovăției judecătorului cercetat.

Domnul judecător Y a fost audiat în ziua de 27.04.2016, după ce în prealabil i s-a pus la dispoziție dosarul cuprinzând probele administrate în cursul verificărilor prealabile.

În apărare, domnul judecător a solicitat administrarea probei cu înscrisuri, respectiv rapoartele de bilanț pe ultimii ani, înscrisuri din care să rezulte

[REDACTED] volumul de activitate și operativitatea pe care le-a avut în cadrul secției penale, precum și listele de ședință în perioadele de referință, aferente motivării celor două încheieri din dosarul nr.../1/2012* al Curții de Apel

Referitor la redactarea cu întârziere a celor două încheieri, domnul judecător Y a arătat că a fost în eroare cu privire la data la care se împlineau cele 60 de zile, că nu i s-a atras atenția de către grefierii de ședință despre riscul încetării de drept a măsurii preventive, precum și faptul că a avut mai multe ședințe în perioada respectivă și a motivat mai multe hotărâri.

Cu privire la încheierea din 6 februarie 2016, domnul judecător Y a arătat următoarele: „Am fost în eroare referitor la data la care se împlineau cele 60 de zile, privind termenul pentru care se luase măsura controlului judiciar dispusă anterior, iar grefierul meu de ședință, doamna Z nu mi-a atras atenția cu privire la faptul că exista riscul împlinirii termenului la data de 12 februarie 2015. Nu îmi amintesc exact data când am fost înștiințat ca s-a înregistrat contestația formulată de D.I.I.C.O.T, dar cu siguranță am redactat hotărârea în cel mult două zile de la data luării la cunoștință. Este posibil ca motivarea încheierii să fi fost îngreunată de faptul că am participat în unele ședințe de judecată și că am avut în intervalul 6-12 februarie 2015 de motivat anumite dosare. Îmi amintesc că în perioada respectivă am participat, prin incidență în ședințele de judecată în locul doamnei judecător J1. Arăt că sub nici o formă nu am acționat cu rea - credință, pentru a întârzia motivarea încheierii, iar faptul că am motivat încheierea abia la data de 12 februarie 2015, când practic încetase de drept măsura controlului judiciar, a fost o simpla scăpare”.

Referitor la încheierea din 15 mai 2015, domnul judecător Y a susținut că „Nu-mi amintesc cu exactitate data la care am fost anunțat de către grefierul de

[REDACTED]

ședință, doamna Z1 că D.I.I.C.O.T. a formulat contestație, însă sunt foarte sigur că am motivat încheierea într-un interval de 2 zile de la momentul la care am fost înștiințat de contestația formulată. Arăt faptul că în intervalul de timp 15 mai 2015 (data pronunțării încheierii) și 27 mai 2015 (data tehnoredactării) am avut un volum mare de activitate, în sensul că la data de 13. 05.2015 și 27.05.2015 am participat în ședințele de judecată în apeluri și am avut amânări de pronunțare și motivări. Încheierea din 15 mai 2015 nu a reprezentat un grad mare de dificultate, însă motivarea după 12 zile a fost cauzată de lipsa de timp, în condițiile în care am motivat-o totuși în 2 zile de la momentul la care am fost înștiințat de contestația declarată de procurori. Nefiind încunoștințat de grefier că la data de 1 iunie 2015 încetează de drept măsura controlului judiciar am socotit că mă aflu în termen. Sub nici o formă nu am acționat cu rea-credință nici cu privire la redactarea acestei încheieri, nu am acționat cu voință și intenție pentru a se ajunge la încetarea de drept a măsurii controlului judiciar. "

În cursul cercetării disciplinare au mai fost audiate doamnele Z și Z1, grefieri de ședință în dosarul nr.../1/2012* al Curții de Apel ..., doamna Z2, grefier la Curtea de Apel ... și a doamna Z3, grefier - șef secție penală la Curtea de Apel

Referitor la situația de fapt, secția reține următoarele:

1. Prin încheierea din 06.02.2015, pronunțată în dosarul nr.../1/2012* al Curții de Apel ... s-a dispus între altele, respingerea ca nefondată a cererii formulate de inculpatul A, privind revocarea măsurii controlului judiciar.

În conformitate cu dispozițiile art. II din OUG nr. 82/10.12.2014, raportat

la dispozițiile art. 208, art. 211 și următoarele din Codul de procedura penală a fost menținută măsura preventivă a controlului judiciar față de inculpatul A.

A fost admisă cererea formulată de inculpatul A privind modificarea conținutului controlului judiciar și a fost înlăturată obligația prevăzută de art. 215 alin. 2 lit. e) din Codul de procedură penală, respectiv aceea de a nu exercita profesia de avocat.

În baza art. II din O.U.G. nr. 82/10.12.2014 raportat la dispozițiile art. 208, art. 215/1 alin. 8 teza I, art. 242 alin. 1 din Codul de procedură penală, a fost revocată măsura preventivă a controlului judiciar luată față de inculpații A1, A2, A3, A4, A5, A6, A7 și A8.

De precizat că termenul de judecată la care au avut loc dezbaterile în acest dosar cu privire la măsurile preventive a fost în data de 30.01.2015, când a fost amânată pronunțarea pentru 06.02.2016, cu privire la verificarea măsurii.

La data de 06.02.2016, după pronunțare, greșierul de ședință a imprimat din programul ECRIS formularele de comunicări ale dispozitivului încheierii pentru inculpați, parchet, locul de deținere și organele de supraveghere.

La data de 10.02.2015 s-a înregistrat la instanță contestația formulată de D.I.I.C.O.T- ..., împotriva încheierii din 06.02.2015.

Încheierea a fost motivată și tehnoredactată de domnul judecător Y la data de 12.02.2015, fiind transmisă greșierului de ședință în partajat prin rețeaua de calculatoare a Curții de Apel ..., la ora 12 și 13 min.

Grefierul de ședință, în aceeași zi, a întocmit adresa de înaintare a dosarului în calea de atac a contestației, iar a doua zi, la 13.02.2015, dosarul a fost expediat, prin serviciul de poștă specială, către instanța supremă.

Cauza a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție, la data de 16 februarie 2015, iar prin decizia penală nr.../17.02.2015, pronunțată în dosarul nr. .../1/2012*/a4, instanța supremă a constatat încetată de drept, încă din data de 12.02.2015, măsura preventivă a controlului judiciar cu privire la cei 8 inculpați.

2. Prin încheierea din data de 15 mai 2015 a Curții de Apel ... - Secția Penală și pentru cauze cu minori, pronunțată în dosarul nr.../1/2012* printre altele, în conformitate cu dispozițiile art. II din O.U.G. nr. 82/10.12.2014, raportat la dispozițiile art. 208 Cod penal, art. 215/1 al. 8 teza I, art.242 alin. 1 Cod procedură penală a fost revocată măsura preventivă a controlului judiciar față de inculpatul A, măsura ce a fost luată prin încheierea de ședință din 18 martie 2014 a Curții de Apel ... și menținută ultima oară la data de 3 aprilie 2015.

Împotriva încheierii din data de 15 mai 2015 a formulat contestație Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism -

Grefierul de ședință a emis în aceeași zi, din sistemul ECRIS, un număr de 4 comunicări ale minutei către inculpatul A, D.I.I.C.O.T - Serviciul Teritorial ..., Poliția de Frontieră Română și Serviciul Investigații Criminale -Biroul Supravegheri Judiciare

În următoarea zi lucrătoare, respectiv 18.05.2015 (luni) grefiera a predat comunicările Biroului de expediție din cadrul Curții de Apel ..., pentru a fi trimise prin poștă/agent procedural.

D.I.I.C.O.T. - Serviciul Teritorial ... a luat la cunoștință de încheierea din 15.05.2015 la data de 19.05.2015 (ora 12.30), când a primit comunicarea de la instanță, prin agent procedural, așa cum rezultă din copia dovezii, anexată

Adresei nr. 56/C.P./2016 din 10.02.2016 a Curții de Apel

La data de 20.05.2015, D.I.I.C.O.T - ... a formulat contestație, iar încheierea a fost motivată/tehno-redactată în data de 27 mai 2015, toate lucrările administrative, privind pregătirea dosarului de către grefierul de ședință fiind încheiate după ora 16.00.

După motivarea încheierii în data de 27.05.2015, în jurul orei 16.00, dosarul a fost predat de grefierul de ședință la compartimentul executări penale.

Urmare a finalizării procedurilor de colectare a dosarului, finalizate în data de 29.05.2015 (vineri), dosarul a fost expediat prin poșta specială și înaintat Înaltei Curți de Casație și Justiție - Secția Penală, în vederea soluționării căii de atac, fiind înregistrat pe rolul acesteia, la data de 02 iunie 2015.

Prin încheierea din 9.06.2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție a fost admisă contestația formulată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism - ..., a fost desființată în parte încheierea contestată și rejudecând s-a constatat încetată de drept măsura preventivă a controlului judiciar, luată față de inculpatul A, întrucât termenul de 60 de zile se împlinise de la data de 1 iunie 2015.

Potrivit dispozițiilor prevăzute de art. 99 lit. (t) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, modificată prin Legea nr. 24/2012, constituie abatere disciplinară „exercitarea funcției cu rea-credință sau gravă neglijență”, iar conform prevederilor art. 99¹ alin.(2) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, modificată prin Legea nr. 24/2012, „Există gravă neglijență atunci când judecătorul sau

procurorul nesocotește din culpă, în mod grav, neîndoielnic și nescuzabil, normele de drept material ori procesual”.

Textul prevăzut de art. 99¹ din Legea nr. 303/2004, modificată, în care legiuitorul definește reaua-credință și grava neglijență, circumscrie sfera încălcării normelor de drept material sau procesual la acelea de o gravitate deosebită, care produc o vătămare gravă a drepturilor și intereselor părților.

Titlul III al Legii nr. 303/2004, republicată, privind statutul judecătorului și procurorului prevede o îndatorire esențială pentru judecători la art. 91 alin. (1), și anume că judecătorii sunt obligați să rezolve lucrările în termenele stabilite și să soluționeze cauzele în termen rezonabil, în funcție de complexitatea acestora.

Din punctul de vedere al laturii obiective, secția apreciază că poate intra în sfera răspunderii disciplinare adoptarea unei decizii în afara oricăror prevederi procesuale sau pe baza unei erori macroscopice, pentru care un observator rezonabil (persoană informată și de bună-credință) nu poate găsi o justificare. Astfel, pot atrage răspunderea disciplinară numai acele greșeli care au un caracter evident, neîndoielnic și cărora le lipsește orice justificare, fiind în vădită contradicție cu dispozițiile legale.

Conduita profesională a domnului judecător Y trebuie privită din perspectiva prevederilor procesual penale generale/speciale care guvernează modul de soluționare al cauzelor.

Raportat la obiectul prezentului dosar, secția reține că în conformitate cu dispozițiile art. II alin. 2 din O.U.G. nr.82/2014, în termen de cel mult 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, procurorul, în cauzele aflate în cursul urmăririi penale, judecătorul de cameră preliminară, în procedura de

cameră preliminară, și instanța, în cursul judecării, verifică din oficiu dacă subzistă temeiurile care au determinat luarea măsurii preventive a controlului judiciar sau a controlului judiciar pe cauțiune ori dacă există temeiuri noi care justifică una dintre aceste măsuri preventive, dispunând, după caz, prelungirea, menținerea sau revocarea măsurii preventive, dispozițiile art. 207, 208, 215¹ și 216 din Codul de procedură penală aplicându-se în mod corespunzător.

O.U.G. nr.82/2014 a fost publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 911 din 15 decembrie 2014 și a intrat în vigoare, conform art.78 din Constituția României raportat la art. 12 alin.2 din Legea nr.24/2000, la aceeași dată.

Conform dispozițiilor **art. 241 alin.(1) lit. a)** Cod procedură penală măsurile preventive încetează de drept la expirarea termenelor prevăzute de lege sau stabilite de organele judiciare.

Din coroborarea dispozițiile **art. 362 alin. (2) Cod procedură penală și art. 208 alin. (4) Cod procedură penală**, reiese că în cauzele în care față de inculpat s-a dispus o măsură preventivă, instanța este obligată să verifice în cursul judecării, din oficiu, periodic, dar nu mai târziu de 60 de zile legalitatea și temeinicia măsurii.

Conform **art. 206 alin. (1) Cod procedură penală**, împotriva încheierilor prin care instanța dispune, în primă instanță, asupra măsurilor preventive inculpatul și procurorul pot formula contestație, în termen de 48 de ore de la pronunțare sau, după caz, de la comunicare. Contestația se depune la instanța care a pronunțat încheierea atacată și se înaintează, împreună cu dosarul cauzei, instanței ierarhic superioare, **în termen de 48 de ore de la înregistrare.**

Potrivit art.206 alin.(6) Cod procedură penală, contestația formulată de procuror împotriva încheierii prin care s-a dispus revocarea unei măsuri

preventive sau înlocuirea unei măsuri preventive cu o altă măsură preventivă, se soluționează înainte de expirarea duratei măsurii preventive dispuse anterior.

În cazul de față, Secția constată că domnul judecător Y nu a respectat dispozițiile art. 206 alin. (1) Cod procedură penală, potrivit cărora avea obligația de a motiva încheierile pronunțate la datele de 6.02.2015 și 15.05.2015 într-un termen scurt, care să permită ca dosarul cauzei, împreună cu contestațiile formulate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism -... să fie înaintate instanței ierarhic superioare, în interiorul termenului de 48 de ore de la înregistrare.

De asemenea, au fost încălcate normele de procedură prevăzute de art. 206 alin. (6) Cod procedură penală, potrivit cărora, contestația formulată de procuror, împotriva încheierii prin care s-a dispus revocarea unei măsuri preventive sau înlocuirea unei măsuri preventive cu o altă măsură preventivă se soluționează înainte de expirarea duratei măsurii preventive dispuse anterior.

Pentru respectarea acestor prevederi pârâtul avea obligația să se pronunțe asupra legalității și temeiniciei măsurilor preventive, respectiv să redacteze încheierile într-un interval de timp, care să permită ca dosarul să ajungă la instanța de control judiciar, înainte de expirarea duratei măsurii preventive dispuse anterior, ori acesta a redactat încheierea în ziua de 12 februarie 2015, astfel că instanței supreme nu i-a rămas decât să constate, la momentul soluționării contestației formulate de D.I.I.C.O.T, că încetase de drept măsura controlului judiciar, deoarece termenul de 60 de zile, în interiorul căruia trebuia soluționată contestația împotriva acestei încheieri era deja împlinit la data de 12 februarie 2015.

Așa cum s-a reținut și anterior, încheierea pronunțată la data de

6.02.2015 prin care a fost revocată măsura preventivă a controlului judiciar luată față de inculpații A1, A2, A3, A4, A5, A6, A7 și A8 a fost redactată la data de 12.02.2015 și înaintată Înaltei Curți de Casație și Justiție la data de 13.02.2015, deși măsura preventivă încetase de drept încă de la data de 12.02.2015.

În același sens, Secția reține că domnul judecător Y a amânat pronunțarea cu privire la verificarea controlului judiciar de la 30.01.2015 la 06.02.2016, deși din actele dosarului pe care îl avea spre studiu în vederea pronunțării soluției se putea constata că durata măsurii preventive expira la data de 12.02.2015.

De asemenea, încheierea pronunțată la data de 15.05.2015, prin care s-a revocat măsura preventivă a controlului judiciar, față de inculpatul A, a fost motivată de domnul judecător Y la data de 27.05.2015, respectiv la 10 zile de la pronunțare și la 7 zile de la momentul înregistrării contestației D.I.I.C.O.T - ..., fiind depășit termenul de 48 de ore, prevăzut de art. 206 alin. (1) Cod procedură penală, precum și termenul prevăzut de art. 206 alin. (6) Cod procedură penală, având în vedere că dosarul a ajuns la Î.C.C.J. în data de 2.06.2015 (zilele de 30, 31.05.2015 și 1.06.2015 fiind libere) în condițiile în care durata măsurii preventive dispuse anterior expirase de la 1.06.2015.

În aceste condiții, soluția pronunțată la data de 9.06.2016 a fost de a constata încetată de drept măsura controlului judiciar, termenul de 60 de zile fiind împlinit de la data de 1 iunie 2015.

În consecință, se poate trage concluzia că nerespectarea dispozițiilor prevăzute de art. 206 alin. (1) și (6) din Codul de procedură penală și menținerea măsurilor preventive față de inculpați, după expirarea duratei pentru care se dispusese controlul judiciar, cu încălcarea dispozițiilor

prevăzute de art. 241 alin.(1) lit.a) din Codul de procedură penală sunt rezultatul îndeplinirii defectuoase a atribuțiilor de serviciu de către pârât, respectiv a studierii superficiale a cauzelor cu care a fost investit, motiv pentru care Secția constată că **fapta ilicită, ca element al răspunderii disciplinare prevăzută de art. 99 lit. t) din Legea nr.303/2004, există.**

Caracterul grav și neîndoielnic al încălcării normelor de drept menționate anterior rezultă din natura imperativă și clară a normelor procedurale în discuție, care nu implică interpretări diferite, precum și din incidența frecventă în practică a acestor dispoziții legale.

Sub aspectul urmărilor produse prin activitatea domnului judecător, Secția constată că au fost afectate atât drepturile procesuale ale inculpaților, care au fost menținuți sub control judiciar peste termenul de 60 de zile prevăzut de lege, cât și dreptul procurorului de a-i fi soluționate contestațiile formulate împotriva celor două încheieri.

În plus, normele indicate la art.206 Cod procedură penală sunt norme imperative, de procedură penală, instituite de legiuitor pentru asigurarea unui cadru strict, disciplinat al procesului penal, fiind obligatorii pentru judecătorul care are în competență soluționarea cauzei.

În consecință, rezultă că urmarea periculoasă, prin nerespectarea acestor reguli procesuale, constă tocmai în încălcarea principiului specific normelor imperative și a cursului procesului penal. De asemenea, prin fapta săvârșită s-a adus atingere relațiilor sociale constând în bunul mers al activității desfășurate, al realizării actului de justiție prin exercitarea funcției de judecător de către pârât.

Sub aspectul laturii subiective, se impune a fi subliniat că prin

folosirea sintagmei „gravă neglijență”, legiuitorul a stabilit gradul culpei ca fiind cel al „culpei lata”.

Astfel, pot atrage răspunderea disciplinară numai acele greșeli care au un caracter evident, neîndoielnic și cărora le lipsește orice justificare, fiind în vădită contradicție cu dispozițiile legale.

Forma de vinovăție prevăzută de lege rezultă din săvârșirea unui act grav, cu o neglijență evidentă, pe care nici omul cel mai puțin avizat nu ar comite-o.

În analiza laturii subiective trebuie avut în vedere că vinovăția reprezintă poziția psihică pe care un anumit om o are față de o anumită faptă și față de urmările acesteia; ea nu este ceva generic, ideal, abstract, ci, dimpotrivă, ceva concret, manifestat în planul existențial al unei anumite fapte ilicite legate, psihologic, de făptuitorul ei. Culpă gravă nu comportă intenția de a face rău, prezentând doar o gravitate particulară: aceea a unui act grav, pe care nici omul cel mai puțin avizat nu l-ar comite.

Acest criteriu trebuie completat și cu elemente de ordin subiectiv ce țin de circumstanțele concrete care decurg din locul, timpul, împrejurările în care a fost comisă fapta. Verificarea existenței unei abateri disciplinare presupune examinarea temeinică a circumstanțelor în care a trebuit să lucreze magistratul.

Secția reține că vinovăția pârâtului judecător în săvârșirea faptei este dovedită și rezultă din modul în care aceasta a înțeles să-și îndeplinească obligația de a studia cauzele cu care a fost investit și să facă aplicarea dispozițiilor legale evidențiate anterior.

În același sens, vinovăția pârâtului rezultă și din conduita pasivă adoptată, atitudinea psihică a acestuia față de acțiunile sale fiind aceea de prevedere a

rezultatelor faptelor pe care, chiar dacă nu le-a urmărit, a acceptat producerea lor.

Modul în care domnul Y a făcut aplicarea în cauză a acestor dispozițiilor legale este lipsit de orice justificare din perspectiva dispozițiilor procedurale aplicabile, fiind vorba de o încălcare evidentă a legii.

Apărarea pârâtului, în sensul că a redactat cu întârziere cele două încheieri întrucât grefierul de ședință nu i-a atras atenția cu privire la faptul că există riscul împlinirii termenului pentru care se dispusese anterior măsura preventivă a controlului judiciar este neîntemeiată, având în vedere că **acesta avea obligația să studieze cauza cu care fusese investit și să verifice data la care expira acest termen.**

Astfel, secția reține că **modul de gestionare a cauzelor, în ce privește stabilirea termenului de judecată, respectiv a termenului la care să se pronunțe asupra măsurilor preventive, precum și redactarea cu urgență a încheierii prin care s-a dispus revocarea unei măsuri preventive sunt atributul exclusiv al judecătorului**, acesta fiind obligat, așa cum prevede și art. 91 alin. 1 din Legea nr. 303/2004, republicată, să urmărească și să respecte termenele prevăzute de lege.

În acest sens, judecătorul trebuie să fixeze termenul de judecată și să se pronunțe asupra măsurii preventive dispuse în cauză, respectiv să redacteze încheierea prin care a fost revocată măsura respectivă, astfel încât eventuala contestație formulată de procuror să fie soluționată înainte de expirarea duratei pentru care s-a dispus anterior măsura preventivă.

Prin urmare, încheierea prin care a fost revocată o măsură preventivă nu trebuie motivată după formularea contestației de către procuror, așa cum susține pârâtul.

În cazul de față, pârâtul trebuia să aibă în vedere la fixarea termenului la care să se pronunțe asupra măsurii preventive și la redactarea celor două încheieri, toate aspectele ce țin de procedurile administrative de înaintare a dosarului la Î.C.C.J., proceduri ce presupun scurgerea unei perioade de timp, având în vedere distanța existentă între Curtea de Apel ... și instanța supremă.

În plus, din declarațiile celor doi grefieri de ședință audiați în cauză rezultă că domnul judecător Y a fost înștiințat în mod repetat de aceștia cu privire la necesitatea motivării de urgență a celor două încheieri.

Astfel doamna grefier Z a declarat că „i-am comunicat că trebuie motivată cu celeritate încheierea, mai ales în contextul apariției O.U.G. nr. 82/10.12.2014, care prevedea obligația instanței de a verifica periodic, dar nu mai târziu de 60 de zile, dacă mai subzistă temeiurile, care au determinat luarea controlului judiciar. Arăt că i-am transmis că trebuie motivată urgent încheierea, atât înainte de formularea contestației de către procurori, cât și după acel moment. Domnul judecător mi-a comunicat că va motiva considerentele încheierii, dar nu a precizat când anume. Acest aspect i l-am comunicat în cel mult o ora de la înregistrarea contestației judecătorului cercetat disciplinar, tot telefonic, deoarece nu l-am găsit la sediul instanței.”

De asemenea, doamna grefier Z1 a declarat că ”După pronunțarea instanței și semnarea de către judecător a minutei am emis comunicările din sistemul Ecris, comunicări predate a doua zi lucrătoare, dimineața, la Biroul Expediție. Arat că în săptămâna următoare, în ziua de 19 sau 20 mai 2015 (marți sau miercuri) am mers la domnul judecător pentru a-mi semna încheierile de ședință și celelalte lucrări, aferente ședinței din 15 mai 2015, urmând ca acesta

[REDACTED]

să se concentreze apoi pe motivarea încheierii privind măsura controlului judiciar a inculpatului A. Am discutat cu domnul judecător referitor la motivarea încheierii și am convenit să vină ulterior să lucreze la considerente după dictare, urmând ca eu să tehnoredactez lucrarea. La data de 21 mai 2015 mi-a comunicat greșierul din cadrul Biroului executări penale, faptul că s-a declarat contestație împotriva încheierii din 15 mai 2015, de către D.I.I.CO.T. - ..., iar în aceeași zi, la prima discuție, am comunicat domnului judecător faptul că s-a declarat contestație împotriva încheierii

Cu această ocazie chiar l-am rugat pe domnul judecător să motiveze mai repede încheierea, atât pentru faptul că dosarul era voluminos și doream să-l transmit cât mai repede în calea de atac, iar pe de altă parte venea minivacanța de 1 iunie 2016 și nu doream să rămân cu lucrările pe ultima sută de metri."

Prin urmare, lipsa de preocupare și dezinteresul manifestate de domnul judecător Y sunt confirmate și de declarațiile greșierilor de ședință, care i-au transmis de mai multe ori magistratului necesitatea motivării cu urgență a încheierilor, atât înainte de formularea contestației, cât și după acel moment.

În același sens, secția reține că în multe din zilele lucrătoare domnul judecător Y venea la muncă dimineața, o perioadă scurtă de timp, maxim 1- 2 ore, rezolva unele probleme, după care pleca de la sediul instanței și nu mai venea până la sfârșitul programului de lucru.

Raportat la experiența profesională vastă a domnului judecător (la data comiterii faptelor avea o vechime în profesie de peste 24 de ani) secția reține că acesta nu a depus diligența necesară în desfășurarea procedurii reglementată de dispozițiile prevăzute de art. 206 alin. (1) și (6) din Codul de procedură penală,

dispoziții ce nu pot fi interpretate sau apreciate în mai multe moduri și că nu a aplicat nici cele mai simple și evidente raționamente, dând dovadă de o neglijență imputabilă.

De asemenea, secția apreciază că nici volumul de activitate, invocat în apărare de pârât, nu poate fi avut în vedere la circumstanțierea situației analizate, având în vedere că numărul de dosare soluționate și redactate se încadrează în media secției și reprezintă un volum rezonabil.

Astfel, în cursul anului 2015, domnul judecător Y a soluționat în cele aproape 10 luni cât a activat în cadrul instanței 209 cauze și a redactat 100 de hotărâri, având o operativitate de 62%, comparativ cu alți colegi din cadrul secției penale, care pe parcursul întregului an au soluționat în medie 239 cauze, au redactat 111 hotărâri, având o operativitate de 74%.

Potrivit referatului întocmit de grefierul șef secție penală a instanței rezultă că în perioada 6-12 februarie domnul judecător Y a participat în ședințe de judecată în zilele de 6.02.2015, 9.02.2015 și 11.02.2015, însă acestea au vizat un număr mic de dosare, din care multe reprezentau contestații la verificarea unor măsuri preventive.

Astfel, la data de 06.02.2015 domnul judecător a participat la o ședință într-o cauză directă (dosarul nr. ../45/2015, unde s-a acordat termen), o contestație la judecată (soluționată) și un apel penal (dosarul nr../189/2014, unde s-a acordat termen).

La data de 9.02.2015 a participat la judecarea a 2 contestații la măsuri preventive dispuse în procedura de cameră preliminară (ambele soluționate) și 2 contestații la măsuri preventive în cursul judecății (una soluționată), iar la 11.02.2015 a participat la judecarea unei contestații la măsuri preventive în

[REDACTAT] cursul camerei preliminare, 4 contestații măsuri preventive în cursul judecății (3 soluționate) și o cauză în apel (dosar nr.../99/2014, unde s-a acordat termen);

În această perioadă pârâtul a rulat un număr de 18 dosare și a soluționat un număr de 12 cauze din care i-au revenit spre motivare 10 hotărâri, însă cu excepția deciziei penale nr... din 06.02.2015, pronunțată în dosarul nr.../99/2014, care viza o contestație, redactată la data de 09.02.2015, celelalte decizii și încheieri, pronunțate în această perioadă au fost redactate după data de 12.02.2015.

În ce privește perioada 15 - 27 mai 2015, este adevărat că domnul judecător Y a participat în ședințele de judecată din 15 mai 2015 (4 dosare - un apel și 3 cauze directe) și 27 mai 2015 (24 dosare), care vizau apeluri și contestații, a soluționat un număr de 14 cauze, din care i-au revenit spre redactare 9 cauze, însă nici acest aspect nu justifică o întârziere de 12 zile la motivarea încheierii din 15 mai 2015, în situația în care aceasta trebuia redactată cu prioritate, iar la momentul motivării acesta a analizat susținerile orale ale inculpatului cu privire la măsura preventivă, considerentele fiind prezentate pe o pagină.

Prin urmare, în raport de considerentele prezentate anterior, secția apreciază că domnul judecător Y nu a oferit probe în apărare care să constituie argumente de natură a înlătura caracterul imputabil al încălcării dispozițiilor legale evidențiate anterior, astfel încât faptele săvârșite de acesta, astfel cum au fost reținute, se circumscriu abaterii disciplinare reglementate prin dispozițiile art.99 lit. t) teza a II-a din Legea 303/2004, privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată.

La individualizarea sancțiunii, ce va fi aplicată în condițiile art. 100 din Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, secția va avea în vedere împrejurările,

gravitatea concretă, precum și consecințele faptei săvârșite de pârâțul judecător.

Astfel, se va avea în vedere că valoarea socială lezată o reprezintă relațiile sociale referitoare la realizarea activității de justiție, în sensul larg al acestei noțiuni, care presupun, pe lângă organizarea și funcționarea în limitele legii a organelor judiciare și îndeplinirea corectă a actului de justiție, pe planul raportului juridic de muncă, aceste relații transpunându-se în obligații și îndatoriri profesionale ale judecătorilor, stabilite prin legi și regulamente.

Modul în care domnul judecător Y a înțeles să-și exercite funcția de judecător trebuie examinat și din perspectiva problemei lipsei de încredere cu care se confruntă sistemul judiciar de foarte multă vreme, de natură a-i afecta grav autoritatea și aparența de imparțialitate. Or, în mod evident, un judecător cunoaște mai bine ca oricine riscurile pe care le prezintă adoptarea unui comportament de natură a avea un impact negativ asupra prestigiului justiției și, implicit, asupra bunei desfășurări a actului de justiție.

Raportat la segmentul de activitate pe care îl presupune îndeplinirea actului de justiție, etalonul ar trebui să fie cel al „magistratului diligent” care acționează cu grijă față de interesul public de îndeplinire a justiției și de apărare a intereselor generale ale societății, care își subordonează comportarea sa exigențelor ce decurg din îndatoririle profesionale și normele deontologice pe care trebuie să le respecte.

De asemenea, se va avea în vedere și faptul că **domnul judecător Y a ignorat dispozițiile prevăzute de art.206 alin.(1) și (6) și art. 241 alin.(1) lit.a) din Codul de procedură penală, în mod repetat, în aceeași cauză, prima dată în februarie 2015 și a doua oară în mai 2015, aspect ce conferă faptelor o gravitate sporită.**

Această atitudine demonstrează faptul că domnul judecător Y nu a luat măsuri pentru eficientizarea activității sale, manifestând dezinteres față de consecințele pe care faptele sale le-ar putea avea asupra drepturilor părților.

Totodată, se vor avea în vedere consecințele grave produse prin faptele pârâtului, constând în încălcarea dreptului fundamental la libertate a inculpaților, precum și a dreptului procurorului de a-i fi soluționate criticile formulate împotriva încheierilor de revocare a măsurilor preventive, având în vedere că acestea încetaseră de drept.

Ținând cont de toate aceste împrejurări care în mod obiectiv trebuie avute în vedere la individualizarea sancțiunii aplicate, precum și faptul că domnul judecător Y nu a mai fost cercetat sau sancționat disciplinar până în prezent, secția, **cu majoritate**, apreciază că se justifică aplicarea unei sancțiuni care să asigure, pe viitor, evitarea săvârșirii unor fapte similare.

Ca urmare, față de disp.art.100 lit.b) din Legea nr.303/2004, republicată, potrivit căreia sancțiunile ce se pot aplica trebuie să fie proporționale cu gravitatea abaterilor, Secția, cu majoritate, apreciază că se impune aplicarea sancțiunii constând în „diminuarea indemnizației de încadrare lunare brute cu 20% pe o perioadă de 6 luni” pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.t) teza a-II-a rap. la art.99 ind.1 alin.2 din același act normativ.

Referitor la situația juridică a domnului judecător Y, secția reține că acesta are calitatea de inculpat într-un dosar instrumentat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - ..., unde este cercetat pentru infracțiunile de trafic de influență (două fapte), violarea vieții private, instigare la abuz în serviciu, șantaj și dare de mită, infracțiuni care nu au

legătura cu faptele ce fac obiectul cercetării disciplinare, în lucrarea nr.80/U/63/DU/2016 a Inspecției Judiciare.

Prin Hotărârea nr. 857 din 26.10.2015, Consiliul Superior al Magistraturii - Secția pentru Judecători a dispus în baza art. 40 lit. j din Legea nr. 317/2004, privind Consiliul Superior al Magistraturii și art. 62 alin. 1 lit. a/l din Legea nr. 303/2004, privind statutul judecătorilor și procurorilor, suspendarea din funcția de judecător a domnului Y, ca urmare a arestării preventive.

Prin încheierea din 10.02.2016 a Curții de Apel ..., în baza art.222 alin.7 Cod procedură penală s-a dispus înlocuirea măsurii preventive a arestului la domiciliu luată față de inculpatul Y, cu măsura preventivă a controlului judiciar pe o durată de 60 de zile, de la data de 16.02.2016 până la data de 15.04.2016, inclusiv, judecătorul de drepturi și libertăți dispunând ca pe durata măsurii controlului judiciar inculpatul Y să respecte, între altele **obligația de a nu desfășura activitatea în exercitarea căreia a săvârșit faptele.**

Prin Hotărârea nr.173 din 22.02.2016 a Consiliul Superior al Magistraturii - Secția pentru Judecători s-a constatat că nu au încetat efectele măsurii suspendării din funcție a domnului judecător Y, subzistând un nou temei și anume încheierea din 10.02.2016 a Curții de Apel ... -Secția I Penală, rămasă definitivă prin încheierea nr.../15.02.2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, ca urmare a faptului că măsura controlului judiciar a impus magistratului menționat obligația de a nu-și exercita funcția.

Văzând și dispozițiile art. 48 și art. 49 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată,

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Cu majoritate

Admite acțiunea disciplinară formulată de Inspecția Judiciară împotriva domnului Y – judecător în cadrul Curții de Apel ..., în prezent suspendat din funcție.

În baza art.100 lit. b) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aplică domnului Y – judecător la Curtea de Apel ..., în prezent suspendat din funcție, sancțiunea disciplinară constând în „diminuarea indemnizației de încadrare lunare brute cu 20% pe o perioadă de 6 luni ”, pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit. t) teza a –II-a raportat la art.99 ind.1 alin.2 din același act normativ.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare la Completul de 5 judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Pronunțată în ședință publică azi, 7 septembrie 2016.

**Președinte,
Judecător**

Judecător

Judecător

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Judecător

Judecător

Cu opinie separată în privința sancțiunii disciplinare,

În raport de situația de fapt și de drept reținute anterior, **în opinie minoritară**, apreciem că se impune aplicarea unei sancțiuni disciplinare mai ușoare, respectiv aceea constând în „avertisment” pentru următoarele considerente:

Potrivit art.100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la individualizarea sancțiunii trebuie avute în vedere cauzele și gravitatea faptei, împrejurările în care a fost săvârșită fapta, gradul de vinovăție al autorului faptei, consecințele faptelor săvârșite de pârâtul judecător, precum și existența unor abateri în trecut.

Astfel, nu trebuie minimalizate consecințele directe, imediate ale faptelor magistratului, acestea urmând a fi apreciate, însă și în raport de circumstanțele reale și personale ale pârâtului judecător.

Din punctul de vedere al cauzelor și împrejurărilor în care au fost săvârșite faptele, este de reținut că întârzierile înregistrate de pârât în redactarea celor două încheieri sunt rezultatul modului inefficient de lucru al acestuia, a faptului că nu a studiat în mod riguros cauzele cu care fusese investit pentru a verifica data la care expira durata măsurilor preventive dispuse anterior, fiind totodată în eroare cu privire la termenul în care trebuia să redacteze aceste încheieri.

Sub acest aspect, apărarea domnului judecător Y a fost în sensul că cele două încheieri le-a redactat la scurt timp după i s-a adus la cunoștință despre formularea contestațiilor de către procuror. Raportat la această susținere, rezultă că pârâtul a avut în vedere un termen greșit în care să redacteze cele două încheieri, respectiv un

termen scurt după formularea contestației și nu un termen scurt după pronunțarea încheierilor.

Modul superficial al pârâtului de a studia legislația și cauzele cu care a fost investit a făcut ca acesta să nu gestioneze în mod corect cele două dosare și să nu redacteze cu prioritate cele două încheieri, în vederea respectării dispozițiilor legale prevăzute de art.206 alin.(1) și (6) și art. 241 alin.(1) lit.a) din Codul de procedură penală.

Cu excepția celor două situații expuse mai sus, nu au mai fost identificate alte cauze în care domnul judecător Y să fi nerespectat normele de procedură sau de drept material.

Astfel, pârâtul are o vechime în magistratură de aproximativ 25 de ani și nu a mai fost până în prezent cercetat sau sancționat disciplinar.

De asemenea, în perioada de referință, domnul judecător Y a avut un volum de activitate considerabil, intrând în ședință și în locul unui alt coleg, iar din declarațiile martorilor audiați în cauză rezultă că acesta obișnuia să lucreze mult după sfârșitul orelor de program, precum și în zilele de sâmbătă și duminică.

Toate aceste aspecte nu au relevanță din punctul de vedere al reținerii vinovăției în sarcina pârâtului în săvârșirea abaterii disciplinare, însă trebuie avute în vedere la aprecierea gradului de vinovăție și respectiv la individualizarea sancțiunii ce se impune a fi aplicată.

Ținând cont de toate aceste împrejurări care, în mod obiectiv trebuie avute în vedere la individualizarea sancțiunii aplicate și având în vedere faptul că sancțiunile ce se pot aplica trebuie să fie proporționale cu gravitatea abaterilor, reținând și caracterul gradual al aplicării acestora, **în minoritate**, considerăm că se impunea

[REDACTED]

aplicarea față de domnul judecător Y a sancțiunii disciplinare prev. de art. 100 lit.(a) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, constând în „**avertisment**”.

Judecător

Judecător